

يو سړی و چې ما بل څوک نه پېژانده چې له جومات څخه دې تر هغه لرې وي، خو هېڅ لمونځ يې نه پرېښوده

له أَبِي بِنِ كَعْبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ څخه روایت دی، هغه ویلي چې: یو سړی و چې ما بل څوک نه پېژانده چې له جومات څخه دې تر هغه لرې وي، خو هېڅ لمونځ يې نه پرېښوده، وايي نو ورته وویل شول: یا دا چې ما ورته وویل: که ته یو خر واخلي چې د شپې په تیاره او د ورځې په تودوخه کې پرې سپرېږي، هغه وویل: زه نه غواړم چې کور مې د جومات خواته وي، زه غواړم چې تر جومات پورې منزل مې راته ولیکل شي او دا چې بېرته کله «خپلې کورنۍ ته ځم، نو رسول الله صلی الله علیه و فرمایل: «الله تعالی درته دا ټول راټول کړي دي

[صحیح دی] [مسلم روایت کړی دی]

ابی بن کعب رضی الله عنه وایي چې له انصارو څخه د یو سړي کور د مسجد نبوي څخه تر ټولو لرې و، حال دا چې هېڅ لمونځ به ترې نه پاتې کېده؛ بلکې هر لمانځه کې به د پیغمبر صلی الله علیه وسلم سره حاضر و، نو ورته وویل شو: که ته یو خر واخلي چې د شپې په تیاره او د ورځې د گرمۍ پر مهال پرې سپرېږي؟ نو هغه وویل: زه نه غواړم چې زما کور دې د جومات څنګ ته وي، ځکه زه غواړم چې الله تعالی جومات ته د لمانځه لپاره زما تلل او بېرته راتلل (ثواب) ولیکي، نو دا خبره یې پیغمبر صلی الله علیه وسلم ته ورسېده، هغه و فرمایل: «الله تعالی دا ټول تاته «درکړي دي».

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/3561>

